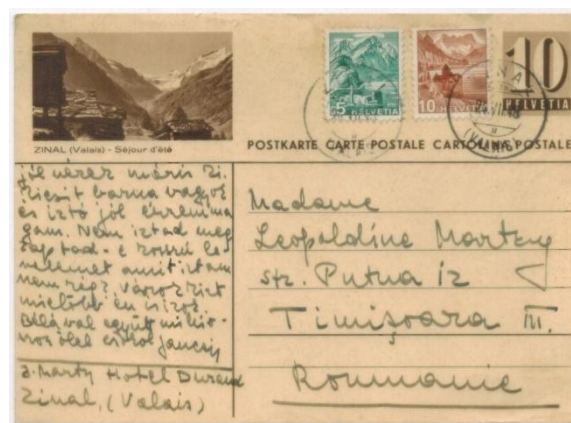

12. fejezet¹ Walter Legge producer és az EMI

M. Johannának 1950-től 3 éves szerződése volt a DG-nal, amit 1953. szeptember 13-án kellett volna megújítania. Akkor a később mérföldkönek számító Bach három szólószonáta és három szólópartita lemezek bizonyára a fent említett lemezcéggel készültek volna el. Közbejött azonban egy furcsa távirat, amely sok mindent végzetesen megváltoztatott.

Johanna édesanyjának írt képeslapja, a feladó szerint a Hotel Durandból

¹ Az ajánlott könyv további részletei alábbi linken olvasható: [L. Beke Ágnes: Martzy Johanna \(1924–1979\) hegedűművésznő, a szépség szenvedélyes szolgálója \(Püski Kiadó, 2021\) További részletek a könyvből: Helesfai Andrea a hegedűművésznő emlékezete Martzy Johannáról; Gurán Endre hegedű- és brácsaművész, aki Martzy Johanna utolsó tanítványának visszaemlékezése; Zalay Tamás levele Ligetiné Beke Ágneshez \(pdf\) \(Parlando, 2021/6.\)](#)

Az 1886-ban épült Hotel Durand Zinalban, feltehetően itt lakott Johanna a férjével 1947-től

Johanna akkoriban egy kis téli üdülőhelynek számító Zinal-Ayer-Anniviersben lakott, férjével, aki ingázott Svájc és Skócia között. Svájcban ez a tiszta levegőjű gyönyörű szép üdülőhely nyáron a hegymászásra, kirándulásokra igen alkalmas volt. Télen pedig a síelés nagyszerű terepeként szolgált.

Mind a ketten nagy hegymászók voltak, különösen Johanna férje, ezért nagyon szerettek itt lakni. Cs. Béla büszke volt rá, hogy legalább ötször megmászta a Matterhorn-t. Abban az időben nagyon szegényen éltek, egy olyan házban vettek ki az emeleten szobát, ahol a földszinten a helység postahivatala volt, és a postáskisasszony volt a szoba kiadója. Itt kedvezményesen étkezni is lehetett, nem kellett főzni, és az ára is viszonylag kedvezőnek számított.

Szeptember első hetének végén vagyunk, Bélának napokon belül vissza kellett utaznia Skóciába, hogy megkezdje a tanévet a Trinity College-ben, Allemande-ban, ahol az ifjúsági zenekar vezetői pozícióját töltötte be.

A DG-nal kötött hároméves szerződés 1953. szept. 14-én járt le, amit meg kellett újítani. Az új szerződés meg is érkezett, megbeszélték egymással, hogy mit változtatnának, és egy rövid telefonbeszélgetés után Johanna aláírta az okmányt, és bedobták a lenti postaládába. Néhány órával később érkezett egy telegram Walter Legge-től, aki az EMI producere volt. Meghívta őket másnap estére Johannát Luzernbe, ahol menyasszonya, Elisabeth Schwarzkopf egy Verdi Requiemben lépett föl, ő is elkísérte, s javasolta, hogy vacsorázzanak együtt a koncert után és beszéljenek meg egy esetleges szerződést a Columbia céggel.

Johanna nem tudta, hogy mitévő legyen, de férje erősen támogatta a váltást. Abban megegyeztek, hogy időt kell nyerni, és mivel a házinénijük volt a postáskisasszony, visszakérték a levelüket tőle. Sikerült a tervük, a szerződés ismét náluk volt.

A vacsora Leggével és a menyasszonyával nem tartott sokáig, Legge rámenős stílusával hamar rábeszélte Johannát, hogy csatlakozzon a Columbia céghez, s így lépjen be ő is a lenyűgöző művészek sorába, akik a cégükhöz tartoznak, és akkor a világ első színpadjaira fog felkerülni. Johanna nem volt teljesen meggyőzve, de a Brahms hegedűverseny felvételének ígérete sokat nyomott a latban. Különösen az EMI amerikai cégalapítója figyelt fel Martzy Johannára az 1953-as év tavaszán Liverpoolban adott koncertje után. A vezetők töprengtek, hogyan lehetne rábeszélni Johannát a hozzájuk való csatlakozásra.

Szeptember 15-én W. Mathias, a nemzetközi Művészeti osztály vezetője üzenetet kapott Zürichből Leggétől, aki tájékoztatta őt, hogy Johanna DG-nal kötött szerződése lejárt és még nem hosszabbították meg. Erre a vezető azt kérte Leggétől, hogy az ő nevében készítsen egy szerződést és adja át Johannának. Szeptember 16-án elkészült a szerződés piszkozata. Ezután néhány változtatásról tárgyaltak még, és november 4-én aláírták a szerződést, mely nyolc lemezből álló sorozatról szólt.

Az első felvétel, ahol a Philharmonia zenekarral és Paul Kletzkiel készült, a Brahms koncert volt. Johanna ezt írta a barátainak: *Legge egy egyedülálló zenész, ő zenét akar csinálni, nem felvételeket. Én nagyon örülök, hogy átszerződtem ide a DG-től, az EMI-hoz...*

1954. június 1-én kezdte el Johanna a Bach-sorozatot, a következő év májusában fejezte be. Ezen alkalmakkor, a szólóművek felvételénél, a technikai csapaton kívül csak ketten voltak Leggével, aki ki akarta használni ezt a lehetőséget a csinos Johannával másra is, de kosarat kapott. A sorozatot következő évben 1955 májusában fejezték be, ekkor Johanna megesküdött, hogy soha többet nem akar, és nem is fog Leggével együtt dolgozni.

A következő szakaszban az összes Schubert hegedű-zongoramű felvételét tervezték a zongoristával, Jean Antoniettivel, de ez a munka a Leggével való szakítás miatt megszakadt... Később 1955 novemberében folytatták Berlinben az Electrola stúdióban, ezt a helyszín váltást Johanna intézte így, és itt már nem kellett többet Leggével dolgoznia.

A Bach-lemezek felvételei:

1954. június 1–3.	C-dúr szólószonáta
1954. június 24–26.	d-moll partita
1955. március 26–27.	g-moll szólószonáta
1955. március 27–április 2.	a-moll szólószonáta
1955. április 27–30.	h-moll partita
1955. május 15–18.	É-dúr partita

A két zenekari lemez

1954. február 15–17.	Brahms koncert, P. Kletzki, Phil. Orchestra, London
1955. december 20 –23.	Mendelssohn koncert, P. Kletzki, Phil. Orchestra
1955. december 22–23.	Beethoven G-dúr, F-dúr románc, Paul Kletzki

Schubert felvételek Jean Antonietivel:

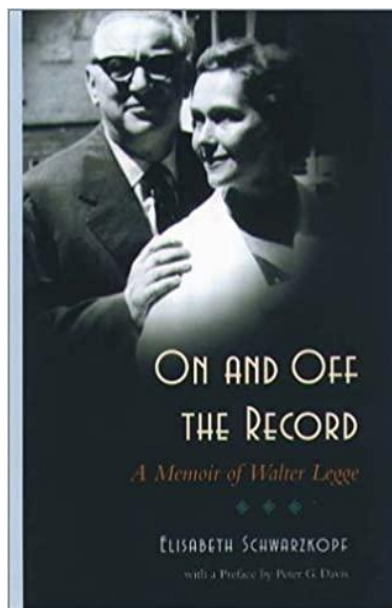
1955. november 7-13.	D-dúr, a-moll, g-moll szonáta
1955. november 9-12.	Rondó Brilliant, Fantaisie, C-dúr, Á-dúr szonáta
1954. június 9-10.	Mozart: G-dúr koncert, K.216, W. Sawallisch London
1954. június 9-10.	Mendelssohn koncert, W. Sawallisch, London

A Wolfgang Sawallisch-sal készült felvételeket a Mendelssohn e-moll hegedűversenyt, és a Mozart G-dúrt Johanna nem engedte megjelentetni, mert elégedetlen volt velük. Sok nézeteltérés volt közte és a vele egyidős, alig 30 éves Sawallisch között. Johanna elégedetlen volt a tempókkal, és mivel Sawallisch élete első lemezfelvétele volt ez, Johanna nem tudott igazán ráhagyatkozni, nem volt számára elég hiteles. Mindenesetre ezek a felvételek csak 1995-ben, jóval Johanna halála után jelentek meg.

Ezek a felvételek még mono technikával születtek meg. A producer és Johanna között történt szakítás után ezeket a lemezeket lassan visszavonták az üzletekből, és levették a kiadó lemezlistájáról is.

Elisabeth Schwarzkopf férje halála után írt egy könyvet Walter Legge munkásságáról, ahol naplószerűen követi a munkáját napról napra. Itt nagyon precízen ír minden felvételtől, próbáról, de Martzy Johanna neve nem is szerepel, és az utolsó oldalakon lévő összesített felsorolásban sem szerepel a neve, ahol megemlíti minden művészt, akivel a férje dolgozott.

Mi lehet az oka?

Walter Legge zenei producer és felesége

Sokan azt állítják, hogy Legge produceri kiválóságában Szergej Petrovics Gyagilevhez volt hasonlatos.

Az EMI (Electric and Musical Industries Ltd) 1931-ben alakult, az angol Columbia Gr. Company és a Gramophone Company egyesüléséből. Kezdetektől fogva hangrögzítő és visszajátszó berendezések gyártásával és a gépeken játszható zene szolgáltatásával foglalkozott.

1931-ben megnyitotta a legendás Abbey Road stúdiót Londonban. Az 1930-as, 1940-es években többek között olyan művészeket foglalkoztatott, mint Toscanini, Sir E. Elgar, Otto Klemperer...

1957-ben az EMI belépett az amerikai piacra a Capitol Records 96 %-os tulajdonának megvásárlásával. Klasszikus zenészei főként neves brit zenekarokból szerveződtek, mint pl. a Philharmonia Orchestra.

1972-ben az EMI átnevezte a Columbia kiadót EMI Records-ra. Az év végén ketté osztották és az Universal és a Sony vásárolta meg. Az EMI által kezelt pár fontosabb kiadók: Angel Records (klasszikus zene kiadó) ahol Martzy Johanna lemezei is megjelentek és EMI Classic, Toshiba-EMI.

Walter Legge angol komolyzenei producer volt, leginkább az EMI-hez kötődött. Londonban született, az apja szabó volt. Latinul, franciául jeleskedett, de zenei képzést nem kapott. 16 évesen hagyta el az iskolát, és nem volt további formális végzettsége. Apja ismertette meg őt Wagner zenéjével, autodidakta módon képezte magát a zenében. Felvételei között sok olyan sorozat található, amelyeket később klasszikusnak tekintettek, és az EMI újból kiadta, „A század

nagyszerű felvételei” címen. Kezdetben 1927-től lemezfelvételi ágazatban dolgozott, s ezt ötvözte a Manchester Guardian, junior zenekritikusi posztjával. Emellett még Sir Thomas Bechamnek segédje volt a Királyi Operaházban és a Covent Gardenban. Gyenge látása megakadályozta abban, hogy a háborúban katonai szolgálatot vállaljon, ezért a II. világháborúban azzal szolgált a hazáját, hogy zenés programokat szervezett a katonáknak és civileknek egyaránt. Óriási erő működött benne, rendkívül jól tudott szervezni és hatást gyakorolt az emberekre, bárkivel, akivel találkozott. Ő volt az az ember, aki, ha belépett valahová, olyan kisugárzása volt, hogy rögtön magára vonta a figyelmet, és nehezen tudták az akarata alól kivonni magukat a körülötte levők. Óriási teherbírású természete önmagával szemben is megkövetelte a legmagasabb minőséget.

A háború után úttörő szerepet játszott az un. előfizetési felvételekben, amelyekkel a nyilvánosságot felkérték, hogy fizessen elő komoly zenei albumok megjelenítéséhez, például a Hugo Wolf dalok, vagy Arthur Schnabel Beethoven összkiadásához.

A háború után Legge az EMI katalógusának frissítése céljából Bécsbe tette át bázisát. Olyan művészekkel szerződött, mint Josef Krips, Herbert von Karajan, Elizabeth Schwarzkopf. Később elsőik között fedezte fel Maria Callast, akivel csodás stúdió felvételeket készített.

1945-ben Londonban Legge megalapítja a Philharmonia Orchestra-t, akikkel kiváló felvételeket készít. Az első koncertet szeptember 27-én tartották, Sir Thomas Beecham vezényletével, aki egy szivarért vállalta a fellépést. Mivel nem volt hajlandó Legge alkalmazottja lenni, Legge pedig nem adta át az irányítást, ezért külön utakra tértek. A következő évben 1946-ban Beecham megalapította a Királyi Filharmonikus Zenekart, a Royal Filharmonic Orchestra-t.

Első éveiben a zenekarhoz Karajant hívta Legge és szoros kapcsolat alakult ki közöttük. Azonban, amikor Karajan a berlini Filharmonikusok felé orientálódott, akkor Otto Klemperer, Furtwängler, Toscanini és Richard Strauss irányították az együttest. Az 1950-es években érte el a csúcspontját, a Filharmóniát a világ legjobb zenekaraként értékelték. Ilyen karmester óriásokkal nem is volt csoda. 1964-ben Legge aggódott a zenekar színvonala miatt, mintha romlott volna a minőség, ezért megpróbálta feloszlatni, mert újjá akarta szervezni az együttest. Azonban a zenekari művészek fellázadtak és Klemperert kérték föl vezetőjüknek.

Walter Legge (1906–1979)

Klemperer támogatásával önálló együttesé alakultak át New Philharmonia Orchestra néven. 13 évvel később 1979-ben amikor Legge meghalt, a zenekar tárgyalta az eredeti névre való visszatérésről. Legge munkáltatója, az EMI sok éven át tolerálta nagyon határozott modorát, megpróbálták korlátozni a repertoár választási szabadságát. A hatvanas években összeveszett az EMI-vel és lemondott. Ezután nem volt állandó munkája, és arra szorítkozott, hogy felesége, Elisabeth Schwarzkopf felvételeit felügyelje, és közösen mesterkurzusokat szervezzenek. 1967-ben szívrohamot kapott és visszavonult. Ezután a felesége lemezeit gondozta, de az EMI-vel való kapcsolata tovább mérgesedett, annyira, hogy az utolsó munkáit 1977-ben és '79-ben a Decca számára készítette.

Legge örökségének legkiemelkedőbb felvételei pl. a Trisztán és Izolda (Furtwängler), Tosca (D. Sabata), A Rózsalovag és a Falstaff (Karajan), vagy Cosi fan tutte (Böhm) – ezek nagyon magas mércét állítottak fel.

Legge egy nagyon tanulságos írását megosztom Önökkel: *„Meggyőződéseim, hogy a művészet terén az olyan emberek, mint Karajan és én, nem csak azt tudjuk, hogyan lehet a legjobb művészi eredményeket elérni, hanem azt is, hogyan vonzzuk a közönséget és gondosan kiválasztott munkatársakkal hajtsuk végre az egész műveletet. A demokrácia végzetes a művészek számára, csak káoszt okoz, vagy új és alacsonyabb minőségi színvonal eléréséhez vezet.”*

Igazi ember volt jó és rossz tulajdonságokkal megáldva. Kár, hogy ilyen helyzetbe hozta Johannát és még más hölgyeket is, de ami jót tett, az mégis elismerésre méltó.

A 8 Legge lemez, Angel kiadó, USA

- Bach: Szonáták, partiták (35280, 35281, 35282)
- Brahms: Hegedűverseny, Paul Kletzki, Phil. Orch. 35137
- Mendelssohn: Hegedűverseny, Beethoven Két Románc, Paul Kletzki, Phil. 35236
- A Schubert hegedű-zongora művek felvételeinél Johanna partnere Jean Antonietti volt.
- Schubert: Szonatinák, Jean Antonietti, d-moll, a-moll (35364)
- Schubert: Szonatina g-moll, A-dúr szonáta, Jean Antonietti, 35365
- Schubert: Rondo brillant, b-moll; C-dúr fantázia, Jean Anoniettit (35366)
- A Sawallisch-féle Mozart: G-dúr K. 216-os koncert újabb felvételére már nem jutott idő sajnós.
- 1992-től a Sawallisch féle Mozart- és Mendelssohn koncertek is kiadásra kerültek.
-

FÜGGELÉK:

AZ AJÁNLOTT KÖNYV TOVÁBBI RÉSZLETEI ALÁBB ISMERHETŐK MEG:
L. Beke Ágnes: Martzy Johanna (1924–1979) hegedűművésznő, a szépség szenvedélyes szolgáloja (Püski Kiadó, 2021) További részletek a könyvből: Helesfai Andrea a hegedűművésznő emlékezete Martzy Johannáról; Gurán Endre hegedű- és brácsaművész, aki Martzy Johanna utolsó tanítványának visszaemlékezése; Zalay Tamás levele Ligetiné Beke Ágneshez (pdf)
 (Parlando, 2021/6.)

Az Üllői út 31. (MG. Records lemezboltban (Budapest IX., Üllői út 31.) lehetőség van a CD-gyűjtemény megrendelésre és személyes átvételére. (www.mgrecords.hu)

Tracklisting

CD 1 41.21

JOHANNES BRAHMS 1833-1897

Violin Concerto in D major, Op. 77

- 1 I. Allegro non troppo 23.09
- 2 II. Adagio 10.07
- 3 III. Allegro giocoso, ma non troppo vivace 8.03

Johanna Martzy *violin*

Philharmonia Orchestra · Paul Kletzki

Recorded: 15-17.II.1954, Kingsway Hall London

Producer: Walter Legge · Balance engineer: Douglas Larter

First release as 33CX 1165, matrix XAX 524/525

Newly remastered in 192kHz/24-bit from original tapes by Art & Son Studio, Annecy

0190296488573 · A Warner Classics release, (p) 1954, Remastered 2022 Parlophone Records Limited

CD 2 43.12

JOHANN SEBASTIAN BACH 1685-1750

Unaccompanied Violin Sonatas - Volume One

Sonata for solo violin No. 1 in G minor, BWV 1001

- 1 I. Adagio 5.02
- 2 II. Fuga. Allegro 6.03
- 3 III. Siciliana 4.14
- 4 IV. Presto 2.47

Partita for solo violin No. 1 in B minor, BWV 1002

- 5 I. Allemande 6.21
- 6 II. Double 3.20
- 7 III. Corrente 3.22
- 8 IV. Double. Presto 2.48
- 9 V. Sarabande 2.14
- 10 VI. Double 1.39
- 11 VII. Tempo di bourrée 2.36
- 12 VIII. Double 2.43

Johanna Martzy *violin*

Recorded: 26-27.III.1955 (BWV 1001), 27-30.IV.1955 (BWV 1002), Abbey Road Studios, London (MONO)

Producer: Alan Melville · Balance engineer: Laurie Bamber

First release as 33CX 1286, matrix XAX 731 (BWV 1001) & XAX 744 (BWV 1002)

Newly remastered in 192kHz/24-bit from original tapes by Art & Son Studio, Annecy

0190296488573 · A Warner Classics release, (p) 1955, Remastered 2022 Parlophone Records Limited

CD 3 52.18

JOHANN SEBASTIAN BACH 1685-1750

Unaccompanied Violin Sonatas - Volume Two

Sonata for solo violin No. 2 in A minor, BWV 1003

- 1 I. Grave 5.11

2 II. Fuga	8.42
3 III. Andante	4.54
4 IV. Allegro assai	4.36

Partita for solo violin No. 2 in D minor, BWV 1004

5 I. Allemande	4.22
6 II. Courante	2.54
7 III. Sarabande	2.54
8 IV. Gigue	3.19
9 V. Chaconne	15.23

Johanna Martzy violin

Recorded: 27-31.III & 1-2.IV.1955 (BWV 1003), 24-26.VII.1954 (BWV 1004), Abbey Road Studios, London (MONO)

Producer: Walter Legge & Alec Robertson (BWV 1003), Walter Jellinek (BWV 1004) · Balance engineer: Laurie Bamber

First release as 33CX 1287, matrix XAX 732 (BWV 1003) & XAX 615 (BWV 1004)

Newly remastered in 192kHz/24-bit from original tapes by Art & Son Studio, Annecy

0190296488573 · A Warner Classics release, (p) 1955, Remastered 2022 Parlophone Records Limited

CD 4 44.51

JOHANN SEBASTIAN BACH 1685-1750

Unaccompanied Violin Sonatas - Volume Three

Sonata for solo violin No. 3 in C major, BWV 1005

1 I. Adagio	5.47
2 II. Fuga	11.19
3 III. Largo	4.01
4 IV. Allegro assai	4.15

Partita for solo violin No. 3 in E major, BWV 1006

5 I. Preludio	3.51
6 II. Loure	4.23
7 III. Gavotte en rondeau	3.12
8 IV. Menuets I & II	4.28
9 V. Bourrée	1.41
10 VI. Gigue	1.51

Johanna Martzy violin

Recorded: 1.V & 1-3.VI.1954 (BWV 1005), 15-18.V.1955 (BWV 1006), Abbey Road Studios, London (MONO)

Producer: Walter Jellinek (BWV 1005), Alan Melville & Geraint Jones (BWV 1006) · Balance engineer: Laurie Bamber

First release as 33CX 1288, matrix XAX 614 (BWV 1005) & XAX 764 (BWV 1006)

Newly remastered in 192kHz/24-bit from original tapes by Art & Son Studio, Annecy

0190296488573 · A Warner Classics release, (p) 1954, Remastered 2022 Parlophone Records Limited

CD 5 36.23

FRANZ SCHUBERT 1797-1828

Violin Sonata in D major, Op. Posth. 137 No. 1, D. 384 ("Sonatina No. 1")

1 I. Allegro molto	4.37
2 II. Andante	5.03
3 III. Allegro vivace	4.45

Violin Sonata in A minor, Op. Posth. 137 No. 2, D. 385 ("Sonatina No. 2")

4 I. Allegro moderato	6.39
5 I. Andante	7.56

6 II. Menuetto. Allegro – Trio 2.27
7 V. Allegro 4.54

Johanna Martzy *violin*

Jean Antonietti *piano*

Recorded: 7-13.XI.1955, Electrola Studio, Berlin-Zehlendorf (MONO)

Producer: Fritz Ganss · Balance engineer: Horst Lindner

First release as 33CX 1359, matrix XRX 204 (No. 1) & XRX 205 (No. 2)

Newly remastered in 192kHz/24-bit from original tapes by Art & Son Studio, Annecy

0190296488573 · A Warner Classics release, (p) 1955, Remastered 2022 Parlophone Records Limited

CD 6 45.00

FRANZ SCHUBERT 1797-1828

Rondo in B minor for violin and piano, Op. 70, D. 895 “Rondeau brillant”

1 I. Andante

2 II. Allegro

Fantasie for violin and piano in C major, Op. posth. 159, D. 934

3 I. Andante molto

4 II. Allegretto

5 III. Andantino

6 IV. Allegro vivace

7 V. Allegretto

8 VI. Presto

Johanna Martzy *violin*

Jean Antonietti *piano*

Recorded: 9-12.XI.1955, Electrola Studio, Berlin-Zehlendorf (MONO)

Producer: Fritz Ganss · Balance engineer: Horst Lindner

First release as 33CX 1372, matrix XRX 207 (Rondeau) & XRX 208 (Fantaisie)

Newly remastered in 192kHz/24-bit from original tapes by Art & Son Studio, Annecy

0190296488573 · A Warner Classics release, (p) 1955, Remastered 2022 Parlophone Records Limited

CD 7 42.59

FRANZ SCHUBERT 1797-1828

Violin Sonata in G minor, Op. posth. 137 No. 3, D. 408 (“Sonatina No. 3”)

1 I. Allegro giusto

2 II. Andante

3 III. Menuetto - Trio

4 IV. Allegro moderato

Violin Sonata in A major, Op. posth. 162, D. 574 “Grand Duo”

5 I. Allegro moderato

6 II. Scherzo. Presto - Trio

7 III. Andantino

8 IV. Allegro vivace

Johanna Martzy *violin*

Jean Antonietti *piano*

Recorded: 7-13.XI.1955 (No. 3), 26.IX & 13.XI.1955 (D. 574), Electrola Studio, Berlin-Zehlendorf (MONO)

Producer: Fritz Ganss · Balance engineer: Horst Lindner

First release as 33CX 1399, matrix XRX 203 (G minor) & XRX 206 (A major)

Newly remastered in 192kHz/24-bit from original tapes by Art & Son Studio, Annecy

0190296488573 · A Warner Classics release, (p) 1955, Remastered 2022 Parlophone Records Limited

CD 8 42.59

FELIX MENDELSSOHN 1809-1847

Violin Concerto in E minor, Op. 64

1 I. Allegro molto appassionato

2 II. Andante

3 III. Allegretto non troppo - Allegro molto vivace

LUDWIG VAN BEETHOVEN 1770-1827

4 Romance for violin and orchestra No. 1 in G major, Op. 40

5 Romance for violin and orchestra No. 2 in F major, Op. 50

Johanna Martzy *violin*

Philharmonia Orchestra · Paul Kletzki

Recorded: 20-21 (Mendelssohn) & 22-23 (Beethoven) XII.1955, Kingsway Hall, London (MONO)

Producer: Walter Legge & Walter Jelinek · Balance engineer: Douglas Larter

First release as 33CX 1497, matrix XAX 898 (Mendelssohn), XAX 899 (Beethoven)

Newly remastered in 192kHz/24-bit from original tapes by Art & Son Studio, Annecy

0190296488573 · A Warner Classics release, (p) 1955, Remastered 2022 Parlophone Records Limited

CD 9 50.50

WOLFGANG AMADEUS MOZART 1756-1791

Violin Concerto No. 3 in G major, K. 216

1 I. Allegro

2 II. Adagio

3 III. Rondeau. Allegro

FELIX MENDELSSOHN 1809-1847

Violin Concerto in E minor, Op. 64

4 I. Allegro molto appassionato

5 II. Andante

6 III. Allegretto non troppo - Allegro molto vivace

Johanna Martzy *violin*

Philharmonia Orchestra · Wolfgang Sawallisch

Recorded: 9-10.VI.1954, Kingsway Hall, London (MONO)

Producer: Walter Legge · Balance engineer: Neville Boyling

Unissued in LP Era, XAX 624 (Mozart), matrix XAX 625 (Mendelssohn)

Newly remastered in 192kHz/24-bit from original tapes by Art & Son Studio, Annecy

0190296488573 · A Warner Classics release, (p) 1954, Remastered 2022 Parlophone Records Limited